

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1104—1110

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1104	Laki aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta annetun lain muuttamisesta	4523
1105	Laki aravalain 13 §:n muuttamisesta	4525
1106	Laki vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	4526
1107	Valtioneuvoston asetus eläkkeensaajien asumistukilain mukaisista hoitomenoina hyväksyttävistä keskimääräisistä kustannuksista ja asumiskustannusten enimmäismääristä vuodelle 2003	4527
1108	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kiinteistötietojärjestelmän suoritteista ja tietopalvelusta perittävistä maksuista	4530
1109	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kiinteistötietojärjestelmän tulojen jakamisesta	4532
1110	Verohallituksen päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2003	4533

N:o 1104

L a k i

aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1190/1993) nimike ja 17 § sekä *lisätään* lakiin uusi 17 a § seuraavasti:

Aravarajoituslaki

17 §

Purkaminen

Valtion asuntorahasto voi hakemuksesta myöntää asettamillaan ehdoilla luvan purkaa rajoitusten alaisen asunnon tai talon:

1) jos asunto tai talo on kunnoltaan niin huono, ettei sen perusparantaminen tai korjaaminen ole tarkoituksenmukaista;

2) jos asunto tai suurin osa sellaisen talon asunnoista, joka sijaitsee väestöltään vähene-

vällä alueella, on ollut pitkäaikaisesti tyhjillään ja tyhjillään olon arvioidaan olevan pysyvää sekä purkaminen on perusteltua alueen asuntomarkkinatilanne huomioon ottaen; tai

3) muusta erityisen painavasta syystä.

Purkuluvan myöntämisen edellytyksenä on, että valtion asuntolaina tai aravalaina maksetaan kokonaan takaisin purettavan asunnon tai talon osalta lukuun ottamatta 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua saatavaa tai jollei 17 a §:stä muuta johdu.

HE 154/2002
YmVM 12/2002
EV 144/2002

Jos rajoitusten alainen asunto tai talo puretaan ilman lupaa, omistaja voidaan hallinto-oikeuden päätöksellä velvoittaa suorittamaan 6 §:ssä tarkoitettu korvaus jäljellä olevalta rajoitusajalta, kuitenkin enintään 20 vuodelta. Jos suoritettavaksi määrättävä korvaus muodostuisi ilmeisen kohtuuttomaksi, sitä voidaan korvausta määrätessä alentaa.

17 a §

Akordi

Jos purkulupa on myönnetty 17 §:n 1 momentin 2 kohdan perusteella, valtiokonttori voi päättää valtion talousarviossa vuosittain vahvistetun enimmäismäärän rajoissa lainansaajan hakemuksesta, että jäljellä olevasta valtion asuntolainasta tai aravalainasta enintään 50 prosenttia jää valtion vastuulle

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

(*akordi*). Loppuosan lainasta lainansaaja on velvollinen maksamaan takaisin valtiolle. Valtiokonttori hyväksyy tarvittaessa vakuuden lainan loppuosalle.

Akordin myöntämisen edellytyksenä on, että asunnon tai talon tyhjillään olosta on aiheutunut lainansaajalle huomattavia taloudellisia vaikeuksia ja akordi on tarpeen lainansaajan talouden tervehdyttämiseksi.

Akordin kohteena olevan lainan pääoma määräytyy akordin päätöshetkellä jäljellä olevasta valtion asuntolainan tai aravalainan pääomasta ja erääntyneistä koroista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1105

L a k i**aravalain 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 13 §:n 2 momentti
 ja
lisätään 13 §:ään uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

13 §

Vuokra-aravalainojen lainalajit

—————
 Vuokratalon hankintalainan ja vuokra-asunnon hankintalainan myöntämisen edellytyksenä on:

1) että vuokratalon tai -asunnon hankkiminen on edullisempaa kuin vastaavan talon tai asunnon rakentaminen; ja

2) että asuntojen rakentaminen kyseiselle alueelle ei ole perusteltua pitkän aikavälin asunnontarve huomioon ottaen, jollei lainansaajana ole kunta tai kunnan tosiasiassa omistama yhtiö.

Hankittaessa vuokratalo, jonka asunnoista vähintään 30 prosenttia osoitetaan valtion asuntorahaston hyväksymän suunnitelman mukaisesti asunnottomien, pakolaisten, romani- tai muihin vastaaviin erityisryhmiin

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

kuuluvien henkilöiden vuokra-asunnoiksi, hankintalainan myöntämiseen ei sovelleta 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä. Tällöin hankintalaina voidaan myöntää vain kunnalle, kunnan tosiasiassa omistamalle yhtiölle tai yhteisölle, jonka toiminnan tarkoituksena on erityisryhmiin kuuluvien henkilöiden elinolojen parantaminen tarjoamalla heille asuntoja.

Hankittaessa vuokra-asunto asunnottoman, pakolaisen, romanin tai muuhun vastaavaan erityisryhmään kuuluvan henkilön asunnoksi hankintalainan myöntämiseen ei sovelleta 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

—————
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1106

L a k i**vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta 29 päivänä kesäkuuta 2001 annetun lain (604/2001) 9 §:n 2 momentti ja
lisätään 9 §:ään uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

9 §

Vuokra-asuntojen korkotukilainat

— — — — —
 Vuokratalon ja vuokra-asunnon hankintalainan korkotukilainaksi hyväksymisen edellytyksenä on:

1) että vuokratalon tai -asunnon hankkiminen on edullisempaa kuin vastaavan talon tai asunnon rakentaminen; ja

2) että asuntojen rakentaminen kyseiselle alueelle ei ole perusteltua pitkän aikavälin asunnontarve huomioon ottaen, jollei lainansaajana ole kunta tai kunnan tosiasiasa omistama yhtiö.

Hankittaessa vuokratalo, jonka asunnoista vähintään 30 prosenttia osoitetaan valtion asuntorahaston hyväksymän suunnitelman mukaisesti asunnottomien, pakolaisten, romanien tai muihin vastaaviin erityisryhmiin kuuluvien henkilöiden vuokra-asunnoiksi,

hankintalainan korkotukilainaksi hyväksymiseen ei sovelleta 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä. Tällöin korkotukilainaksi voidaan hyväksyä vain kunnan tai kunnan tosiasiasa omistaman yhtiön laina tai sellaisen yhteisön laina, jonka toiminnan tarkoituksena on erityisryhmiin kuuluvien henkilöiden elinolojen parantaminen tarjoamalla heille asuntoja.

Hankittaessa vuokra-asunto asunnottoman, pakolaisen, romanin tai muuhun vastaavaan erityisryhmään kuuluvan henkilön asunnoksi hankintalainan korkotukilainaksi hyväksymiseen ei sovelleta 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1107

Valtioneuvoston asetus**eläkkeensaajien asumistukilain mukaisista hoitomenoina hyväksyttävistä keskimääräisistä kustannuksista ja asumiskustannusten enimmäismääristä vuodelle 2003**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetun eläkkeensaajien asumistukilain (591/1978) 3 §:n 3 momentin ja 13 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 3 momentti laissa 981/1996 ja 13 §:n 2 momentti laissa 473/1991:

1 §

Eläkkeensaajien asumistukilain (591/1978) mukaisen asumistuen suuruutta määrättäessä arvioidaan muussa kuin asunto-osakeyhtiön tai asunto-osuuskunnan omistamassa talossa sijaitsevassa omassa asunnossa asuvan eläkkeensaajan asumiskustannuksiksi asunnon hoitomenot enintään seuraavien keskimääräisten lämmitys- ja vesikustannusten sekä kunnossapitokustannusten mukaisesti seuraavasti:

1) jos asunnossa on keskuslämmitys- tai siihen verrattava muu kiinteä lämmitysjärjestelmä, lämmityskustannuksiksi arvioidaan seuraava asunnon sijainnin mukaan määräytyvä rahamäärä neliömetriltä kerrottuna asunnon pinta-alan neliömetrimäärällä noudattaen 2 §:ssä mainittuja lämmitysryhmiä:

Asunnon sijainti	€/m ² /kk
I lämmitysryhmä	0,77
II lämmitysryhmä	0,90
III lämmitysryhmä	1,05

2) jos asunnossa on muu kuin 1 kohdassa mainittu lämmitysjärjestelmä, lämmityskustannuksiksi arvioidaan seuraava asunnon sijainnin mukaan määräytyvä rahamäärä neliömetriltä kerrottuna asunnon pinta-alan neliö-

metrimäärällä noudattaen 2 §:ssä mainittuja lämmitysryhmiä:

Asunnon sijainti	€/m ² /kk
I lämmitysryhmä	0,41
II lämmitysryhmä	0,50
III lämmitysryhmä	0,61

3) vesikustannuksiksi arvioidaan 14,70 euroa kuukaudessa kultakin perheenjäseneltä, jos asunnossa on vesijohto ja lämmin vesi, sekä muutoin 2,38 euroa kuukaudessa kultakin perheenjäseneltä; sekä

4) asunnon kunnossapitokustannuksiksi arvioidaan 34,02 euroa kuukaudessa.

Edellä 1 momentin 1, 2 ja 4 kohdassa mainittuja rahamääriä korotetaan 30 prosentilla, jos rakennus on valmistunut tai perusparannettu ennen vuotta 1974.

Yksinäisen henkilön asunnon pinta-alan kohtuullisena neliömetrimääränä otetaan huomioon enintään 70 neliometriä sovellettaessa 1 momentin 1 ja 2 kohtaa. Kutakin asunnossa asuvaa perheenjäsentä kohden sanottua rajaa korotetaan 15 neliometrillä.

2 §

Kunnat kuuluvat lämmitysryhmiin seuraavasti:

I lämmitysryhmä:

Alastaro, Anjalankoski, Artjärvi, Askainen, Askola, Aura, Dragsfjärd, Elimäki, Espoo, Eura, Eurajoki, Halikko, Hamina, Hanko, Harjavalta, Helsinki, Honkajoki, Houtskari, Huittinen, Hyvinkää, Iitti, Imatra, Iniö, Inkoo, Jaala, Joutseno, Jämijärvi, Järvenpää, Kaarina, Kankaanpää, Karinainen, Karjaa, Karjalohja, Karkkila, Karvia, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kiikoinen, Kirkkonummi, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korppoo, Koski, Kotka, Kouvola, Kullaa, Kustavi, Kuusankoski, Kuusjoki, Köyliö, Laitila, Lapinjärvi, Lappeenranta, Lappi, Lavia, Lemi, Lemu, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Mellilä, Merikarvia, Merimasku, Miehikkälä, Mietoinen, Muurla, Mynämäki, Myrskylä, Mäntsälä, Naantali, Nakkila, Nauvo, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Orimattila, Oripää, Pertteli, Piikkiö, Pohja, Pomarkku, Pori, Pornainen, Porvoo, Pukkila, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pöytyä, Raisio, Rauma, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruotsinpyhtää, Rusko, Rymättylä, Saari, Salo, Sammatti, Sauvo, Savitaipale, Siikainen, Sipoo, Siuntio, Somero, Suodenniemi, Suomenniemi, Suomensjärvi, Säkyli, Särkisalo, Taipalsaari, Taivassalo, Tammisaari, Tarvasjoki, Turku, Tuusula, Ulvila, Uukuniemi, Uusikaupunki, Vahto, Valkeala, Vammala, Vampula, Vantaa, Vehmaa, Velkua, Vihti, Virolahti, Västanfjärd, Ylämaa, Yläne, Äetsä sekä Ahvenanmaan läänin kunnat;

II lämmitysryhmä:

Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Asikkala, Enonkoski, Evijärvi, Forssa, Halsua, Hartola, Hattula, Hauho, Haukivuori, Hausjärvi, Heinola, Heinävesi, Himanka, Hirvensalmi, Hollola, Humppila, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Ikaalinen, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Janakkala, Jokioinen, Joroinen, Jurva, Juupajoki, Juva, Jäppilä, Kalvola, Kangasala, Kangaslampi, Kangasniemi, Kannus, Karijoki, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kerimäki, Kihniö, Kokkola, Korsnäs, Korttesjärvi, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuhmalahdi, Kuortane, Kurikka, Kuru, Kylmäkoski, Kälviä, Kärkölä, Lahti, Laihia, Lammi, Lappajärvi, Lapua, Lehtimä-

ki, Lempäälä, Lestijärvi, Lohtaja, Loppi, Luopioinen, Luoto, Längelmäki, Maalahti, Maksamaa, Mikkeli, Mouhijärvi, Mustasaari, Mänttä, Mäntyharju, Nastola, Nokia, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Orivesi, Padasjoki, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Pietarsaari, Pirkkala, Punkaharju, Puumala, Pälkäne, Rantasalmi, Renko, Riihimäki, Ristiina, Ruovesi, Sahalahti, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Soini, Sulkava, Sysmä, Tammela, Tampere, Teuva, Toholampi, Toijala, Tuulos, Töysä, Ullava, Urjala, Uusikaarlepyy, Vaasa, Valkeakoski, Vesilahti, Veteli, Viiala, Viljakkala, Vilppula, Vimpeli, Virrat, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä, Ylistaro, Ylöjärvi, Ypäjä ja Ähtäri; sekä

III lämmitysryhmä:

muut kunnat.

3 §

Jos vuokraan tai vastikkeeseen ei sisälly lämmityksestä aiheutuvia kustannuksia, lämmityskustannukset arvioidaan siten kuin 1 §:ssä säädetään. Jos vuokraan tai vastikkeeseen ei sisälly vedestä aiheutuvia kustannuksia eikä eläkkeensaaja suorita vuokran tai vastikkeen yhteydessä erillistä kiinteää vesimaksua, vesikustannukset arvioidaan siten kuin 1 §:ssä säädetään.

4 §

Eläkkeensaajien asumistukilain mukaisen asumistuen suuruutta määrättäessä huomioon otettava asumiskustannusten enimmäismäärä on seuraava asunnon sijainnin mukaan määrättyvä rahamäärä vuodessa:

Asunnon sijainti	euroa/vuodessa
Espoo, Helsinki, Kauniainen ja Vantaa	5 329
Hyvinkää, Hämeenlinna, Joensuu, Jyväskylä, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Kouvolaa, Kuopio, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Nurmijärvi, Oulu, Pori, Porvoo, Raisio, Riihimäki, Rovaniemi, Seinäjoki, Sipoo, Tampere, Turku, Tuusula, Vaasa ja Vihti	4 869
Muut kunnat	4 383

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa vuoden 2003 loppuun.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1108

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
kiinteistötietojärjestelmän suoritteista ja tietopalvelusta perittävistä maksuista**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään kiinteistötietojärjestelmästä ja siitä tuotettavasta tietopalvelusta 31 päivänä toukokuuta 2002 annetun lain (453/2002) 7 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään kiinteistötietojärjestelmän suoritteista ja tietopalvelusta valtiolle ja kunnalle perittävistä maksuista.

Tätä asetusta ei sovelleta niihin suoritteisiin, joista perittävistä maksuista säädetään kiinteistörekisterilain (392/1985) tai tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (701/1993) nojalla.

2 §

Maksujen suuruus

Kiinteistötietojärjestelmän suoritteista ja

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

tietopalvelusta peritään valtiolle ja kunnalle tämän asetuksen liitteen mukaiset maksut.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa huhtikuun loppuun 2004.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Vanhempi hallitussihteeri *Elma Solonen*

MAKSUTAULUKKO KIINTEISTÖTIETOJÄRJESTELMÄN SUORITTEISTA 1.1.2003

1. Tiedot kiinteistötietojärjestelmästä; suorakäyttö

Kiinteistötietojärjestelmästä teknisen käyttöyhteyden avulla luovutetuista tiedoista sekä selaus- ja hakukäytöstä peritään käyttäjältä maksuja seuraavasti:

	euroa
Lainhuutotodistuksen tiedot	5,00
Lainhuutorekisteriotteen tiedot	3,00
Rasitustodistuksen tiedot	10,50
Kiinnitysrekisteriotteen tiedot	3,00
Kiinteistörekisteriotteen tiedot	4,50
Määräalatulosten tiedot	5,00
Vuokraoikeustodistuksen tiedot	4,00
Kiinteistötietojen selailutoiminto	0,70
Kiinteistön muodostuksen selaus	0,70
Haku rekisteriyksikön nimellä	0,40
Kiinteistötunnuksen haku rakennuksen osoitteella	0,5
Haku henkilö- / Y-tunnuksella	0,50

2. Tiedot kiinteistötietojärjestelmästä; eräkäyttö

Tiedostomuodossa luovutettavista tiedoista ja toimittamisesta peritään tietomaksua tietoyksiköltä (suoritteelta):

	euroa
Omistaja- / erityisen oikeuden haltijatiedot	1,07/kiinteistö
Omistaja- / erityisen oikeuden haltija- ja osoitetiedot	1,34/kiinteistö
Kaikki lainhuutotiedot / tiedot erityisestä oikeudesta	1,78/kiinteistö
Muut lainhuuto- ja kiinnitysrekisteritiedot	1,07/kiinteistö
Kiinteistörekisterin tiedot	1,78/kiinteistö
Kiinteistörekisterin yksittäiset tiedot	0,33/tieto
Kiinteistörekisterin päivitystiedot	0,37/kiinteistö

Kiinteistörekisteripäivityksestä peritään kuitenkin vuosittain enintään 15% rekisteriaineiston uushankintahinnasta. Päivityshintaa voidaan soveltaa, mikäli kiinteistörekisterin tietojen hankinnasta tai edellisestä päivityksestä on kulunut enintään kaksi vuotta. Lisäksi peritään aiheutuneet tietojenkäsittelykulut.

Yksikköhinnoista annetaan alennusta rekisteriyksiköiden lukumäärän perusteella seuraavasti:

Rekisteriyksiköiden lukumäärä	Alennus alarajalla %	Alennus alarajan ylittävältä osalta %
1-999	0	0
1000-9999	0	20
10000-99999	18	40
100000 tai yli	37,8	60

N:o 1110

Verohallituksen päätös**verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2003**

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2002

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla määrännyt:

1 §

Vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumiskaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipusta sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	39 senttiä kilometriltä, jota korotetaan — 6 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä — 8 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä — 18 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä — 1 sentti kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri

Kulkuneuvo

Korvauksen enimmäismäärä

— 1 sentti kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa
— 4 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta

moottorivene, enintään 50 hv	57 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	86 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	80 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	26 senttiä kilometriltä
moottoripolku- pyörä	14 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	8 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 1 sentti kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallituksen luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 10 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työtekemispaiikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työtekemispaiikan on lisäksi oltava yli 5

kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kestoajaksi	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	13,00
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	28,00
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
— vähintään 2 tunnilla	13,00
— yli 6 tunnilla	28,00

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriala.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	45,00
Alankomaat	60,00
Alankomaiden Antillit	66,00
Albania	44,00
Algeria	44,00
Andorra	45,00
Angola	96,00
Antigua ja Barbuda	72,00
Arabiemiirikunnat	73,00
Argentiina	37,00
Armenia	50,00
Aruba	49,00
Australia	56,00
Azerbaidzan	55,00
Azorit	45,00
Bahama	56,00
Bahrain	64,00
Bangladesh	44,00
Barbados	72,00
Belgia	63,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Belize	45,00
Benin	45,00
Bermuda	67,00
Bhutan	28,00
Bolivia	25,00
Bosnia-Hertsegovina	36,00
Botswana	39,00
Brasilia	30,00
Sao Paulo	30,00
Britannia	69,00
Lontoo	69,00
Brunei	46,00
Bulgaria	45,00
Burkina Faso	36,00
Burundi	44,00
Chile	41,00
Costa Rica	55,00
Djibouti	53,00
Dominica	57,00
Dominikaaninen tasavalta	62,00
Ecuador	43,00
Egypti	53,00
El Salvador	62,00
Eritrea	30,00
Espanja	57,00
Etelä-Afrikka	36,00
Etiopia	38,00
Fidzi	35,00
Filippiinit	47,00
Färsaaret	53,00
Gabon	57,00
Gambia	30,00
Georgia	36,00
Ghana	35,00
Grenada	58,00
Grönlanti	53,00
Guadeloupe	50,00
Guatemala	40,00
Guinea	40,00
Guinea-Bissau	37,00
Guyana	56,00
Haiti	50,00
Honduras	44,00
Indonesia	51,00
Intia	36,00
Irak	54,00
Iran	52,00
Irlanti	63,00
Islanti	70,00
Israel	69,00
Italia	60,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro	Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Itä-Timor	45,00	Martinique	51,00
Itävalta	60,00	Mauritania	32,00
Jamaika	54,00	Mauritius	45,00
Japani	97,00	Meksiko	62,00
Jemen	56,00	Mikronesia	44,00
Jordania	56,00	Moldova	40,00
Jugoslavia	49,00	Monaco	60,00
Kambodzha	44,00	Mongolia	40,00
Kamerun	39,00	Mosambik	41,00
Kanada	52,00	Myanmar (Burma)	47,00
Kanarian saaret	50,00	Namibia	32,00
Kap Verde	39,00	Neitsytsaaret (USA)	36,00
Kazakstan	56,00	Nepal	36,00
Kenia	44,00	Nicaragua	48,00
Keski-Afrikan tasavalta	39,00	Niger	39,00
Kiina	57,00	Nigeria	59,00
Hongkong	78,00	Norja	64,00
Macao	67,00	Norsunluurannikko	62,00
Kirgisia	40,00	Oman	59,00
Kolumbia	35,00	Pakistan	36,00
Komorit	40,00	Palestiina	54,00
Kongo	48,00	Panama	40,00
Kongon demokraattinen tasavalta (ent. Zaire)	58,00	Papua-Uusi Guinea	34,00
Korean kansantasavalta (Pohj.-Korea)	34,00	Paraguay	30,00
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	72,00	Peru	55,00
Kosovo	47,00	Portugali	57,00
Kreikka	60,00	Puerto Rico	40,00
Kroatia	58,00	Puola	54,00
Kuuba	62,00	Qatar	59,00
Kuwait	62,00	Ranska	63,00
Kypros	60,00	Romania	50,00
Laos	34,00	Ruanda	44,00
Latvia	45,00	Ruotsi	60,00
Lesotho	25,00	Saint Kitts ja Nevis	64,00
Libanon	69,00	Saint Lucia	68,00
Liberia	45,00	Saint Vincent ja Grenadiinit	62,00
Libya	49,00	Saksa	59,00
Liechtenstein	64,00	Salomonsaaret	28,00
Liettua	42,00	Sambia	32,00
Luxemburg	61,00	Samoa	35,00
Madagaskar	34,00	San Marino	48,00
Madeira	45,00	Sao Tome ja Principe	44,00
Makedonia	38,00	Saudi-Arabia	66,00
Malawi	39,00	Senegal	47,00
Malediivit	59,00	Seychellit	64,00
Malesia	43,00	Sierra Leone	46,00
Mali	39,00	Singapore	64,00
Malta	59,00	Slovakia	41,00
Marokko	55,00	Slovenia	52,00
Marshallinsaaret	39,00	Somalia	33,00
		Sri Lanka	30,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Sudan	43,00
Surinam	30,00
Swazimaa	29,00
Sveitsi	64,00
Syyria	52,00
Tadzikistan	39,00
Taiwan	59,00
Tansania	42,00
Tanska	64,00
Thaimaa	55,00
Togo	49,00
Tonga	34,00
Trinidad ja Tobago	50,00
Tsad	42,00
Tshekki	48,00
Tunisia	49,00
Turkki	45,00
Istanbul	55,00
Turkmenia	55,00
Uganda	39,00
Ukraina	61,00
Unkari	52,00
Uruguay	35,00
Uusi-Seelanti	57,00
Uzbekistan	55,00
Valkovenäjä	49,00
Vanuatu	34,00
Venezuela	50,00
Venäjä	42,00
Moskova	72,00
Pietari	54,00
Vietnam	38,00
Viro	47,00
Yhdysvallat	69,00
New York, Los Angeles, Washington	74,00
Zimbabwe	89,00
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	40,00

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan,

josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista aterialla.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 16,00 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutaon aikana aterioita tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 7,00 euroa.

N:o 1110

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla ateriomaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 14,00 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2002

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00 - 07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 6,00 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2003.

Ylitarkastaja Anneli Nuoritalo